

Chương 425: Lăng Mộ Lich (6) - Harriet de Saint-Owan

(Số từ: 2427)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:33 PM 15/05/2023

"Chúng ta cần phải chạy!"

Eleris đột nhiên hét lên, và tôi, Đại công tước và Harriet cuối cùng cũng tỉnh lại.

Vâng, chạy.

Nếu có một thiên thạch cực kỳ lớn trong số những thiên thạch đó, chúng tôi sẽ phải lo lắng về một thảm họa quy mô hành tinh. Tuy nhiên, ngay cả khi nó không lớn như vậy, rõ ràng là một thảm họa khủng khiếp sẽ cần quét khu vực xung quanh.

Chúng tôi nên trốn ở đâu và như thế nào nếu chúng tôi chạy?

Dịch chuyển không gian tầm xa là không thể do kết giới cản trở, và ngay cả khi có thể, thời gian thi triển sẽ không cho phép điều đó. Làm sao chúng tôi có thể tránh khỏi hàng trăm thiên thạch bốc cháy từ trên trời trút xuống xé nát trái đất?

Liệu chúng tôi có thể bảo vệ cơ thể mình bằng một kết giới hay thứ gì đó khỏi sóng xung kích của vụ rơi thiên thạch không?

Harriet nghiêng rặng.

Không biết phải làm gì hay làm như thế nào, như thế phải làm một việc gì đó.

Những dòng ma thuật màu xanh bắt đầu sôi lên khắp cơ thể Harriet.

Phải, Harriet có thể thi triển Ma pháp càng nhanh càng tốt trong hoàn cảnh tuyệt vọng này.

Nhưng làm thế nào chúng tôi có thể xử lý tình huống này?

*Oooooong!

Vô số chữ rune và chiếc vòng cổ của Harriet cũng phát ra ánh sáng dữ dội.

*Charrk

Không phải một, mà là năm Power Cartridge.

Tất cả chúng đều giải phóng sức mạnh ma thuật dữ dội, bổ sung cho Ma pháp của Harriet.

Chuyển động không gian là không thể? Với sự trợ giúp của Power Cartridge, nó có thể được sử dụng không? Có phải cô ấy đang cố sử dụng [dịch chuyển tức thời hàng loạt], vô hiệu hóa kết giới và di chuyển chúng tôi ra khu vực bên ngoài?

*Oooooong!

Tôi nhìn thấy ngôi sao băng sáng nhất trong hàng trăm ngôi sao băng đang đổ về đột nhiên biến mất.

Tôi có thể thấy rõ một vết nứt hình tròn, sẫm màu xuất hiện trên quỹ đạo rơi của thiên thạch đó.

Harriet đã mở một cánh cổng không gian trên đường rơi của thiên thạch và thổi bay nó đi đâu đó.

—Một thiên thạch biến mất.

“Ugh...”

Harriet nghiêng rằng, tiếp tục thi triển Ma pháp trong khi đổ mồ hôi lạnh.

Sau sự biến mất của thiên thạch lớn nhất, hàng trăm thiên thạch đổ xuống bắt đầu mất đi ánh sáng và biến mất từng cái một.

Harriet đã tạo ra các cổng không gian trên bầu trời.

Không phải bằng cách chịu được sự va chạm của thiên thạch, mà bằng cách gửi các thiên thạch đến một nơi khác.

Từng viên một, và chẳng mấy chốc, hàng chục thiên thạch đổ xuống biến mất mà không chạm đất.

Cô mở các cổng không gian trên quỹ đạo rơi của hàng trăm thiên thạch, tính toán quỹ đạo của chúng.

Ma pháp hủy diệt áp đảo, và ma thuật được tính toán tỉ mỉ của một thiên tài để chống lại nó.

Tôi nhận ra mình đã đánh giá thấp thiên tài vĩ đại nhất trong lịch sử Ma thuật.

Nếu chúng ta bỏ chạy, tất cả mọi người ở nơi này sẽ tiếp xúc với những thiên thạch đó.

Ai đó sẽ chết, và trong số họ, sẽ có những người vô tội.

Harriet đã cố gắng cứu mọi người khỏi thảm họa.

Thông qua nghiên cứu của mình, cô ấy đã làm chủ được các cổng không gian.

Tận dụng điều đó, Harriet nảy ra ý tưởng không chống lại đòn tấn công mà xóa bỏ nó, và cô ấy đã thực hiện nó.

Eleris, Đại công tước và tôi chết lặng nhìn Harriet tự mình xóa bỏ thảm họa to lớn.

“Ugh...”

Tuy nhiên, mana của Harriet không phải là vô tận.

Cho dù các Power Cartridge có giúp được bao nhiêu đi chăng nữa, số lượng cổng không gian mà cô ấy phải mở đã vượt quá hàng trăm, và trong khi Harriet đang gửi các thiên thạch rơi xuống đâu đó, ngay cả phép tính của một thiên tài cũng có giới hạn của nó.

*Thud! Kugugugung!

Những thiên thạch vượt khỏi sự tính toán của Harriet lần lượt rơi xuống đất, và những Power Cartridge lủng lảng trên chiếc vòng cổ cô đeo đang mất dần ánh sáng.

Giống như một cục pin sắp chết, các Power Cartridge lần lượt mất đi ánh sáng.

Hiểu được tình hình, Đại công tước đặt tay lên vai Harriet.

Các pháp sư có thể sử dụng Siphon mana để bổ sung [sức mạnh ma thuật] của họ. Giống như Eleris trước đó đã bổ sung lượng ma lực cạn kiệt của Ellen ở Darkland.

Đại Công tước chia sẻ mana với con gái của mình, người đang hoạt động vượt quá giới hạn của bản thân.

Thậm chí đó sẽ không phải là một nhiệm vụ dễ dàng.

Sử dụng mana của chính cô ấy, mana của các Power Cartridge và mana của Đại Công tước được bổ sung trong thời gian thực để sử dụng Ma pháp.

Nhưng Harriet đã thành công.

Với hàm răng nghiến chặt, Harriet nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm và sử dụng lượng mana được bổ sung để mở các cánh cổng, xóa sạch các thiên thạch đang rơi xuống.

Quy mô của nhiệm vụ lớn đến mức phải có giới hạn, ngay cả khi có sự hỗ trợ mana của Đại Công tước.

"Đưa thần... tới chỗ cô gái đó..."

Eleris đấu tranh để nói điều đó, và tôi không ngần ngại hỗ trợ Eleris và tiếp cận Harriet.

Eleris đặt tay lên vai Harriet và thực hiện nhiệm vụ giống như Đại công tước. Harriet không có thời gian để ngạc nhiên. Đầu cô ấy hằn sấp nổi tung với tất cả những việc cô ấy phải làm ngay bây giờ.

*Ooooooooo!

Được bao bọc bởi ánh sáng xanh, Harriet bắt đầu xóa các thiên thạch.

Với lượng mana trị giá bằng hai Archmage, Harriet bắt đầu mở và đóng hàng tá cổng ngay lập tức. Các thiên thạch tuôn ra từ các vết nứt giờ đã biến mất mà không hề chạm đất.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua trong tình huống tồi tệ này?

*Rumble

Những vết nứt tạo ra trên bầu trời đêm biến mất như thể chúng chỉ là một lời nói dối, và khi tất cả những tia sáng của các thiên thạch đổ xuống từ đó đều biến mất.

"Ha, hah... Mình, mình làm rồi... Mình làm được rồi..."

"Làm tốt lắm, con gái của ta."

Harriet, ướt đầm mồ hôi lạnh, gục xuống ngay tại chỗ, và Đại Công tước, người cũng gần cạn kiệt mana, ngồi xuống trong khi ôm lấy Harriet.

Hầu như không có thiên thạch nào rơi trực tiếp xuống đất.

Eleris, không thể hiểu được tình hình ngay cả khi đang giúp đỡ, mở to mắt nhìn Harriet đang kiệt sức.

—Harriet de Saint-Owan, người đã bận tâm đến việc ném những [quả cầu lửa] vào lũ Orc, giờ đây đã cứu tất cả chúng tôi khỏi thảm họa.

Tôi không cứu Harriet.

Harriet đã cứu mọi người ở đây.

Cô ấy đã đáp ứng mong muốn của tôi rằng không ai từ Đế chế hoặc lực lượng của tôi sẽ chết.

Mặt trăng khổng lồ xuất hiện và biến mất, thiên thạch rơi xuống và biến mất.

Luna Artorius đã quay trở lại, nhưng nếu kẻ niệm chú này có thể tiếp tục trận chiến thì cũng chẳng có nghĩa lý gì.

Đó là lý do tại sao, có vẻ như trận chiến vừa mới kết thúc.

Trận chiến gần như đã dừng lại kể từ khi bầu trời mở ra và các thiên thạch bắt đầu rơi xuống.

Cả lực lượng của Đế quốc lẫn Hội đồng và Black Order đều buộc phải triển khai phòng thủ quy mô lớn như ma thuật, có thể gọi là ma thuật của các vị thần, xuất hiện trong thần thoại.

Mọi người đều cảm thấy choáng ngợp và tuyệt vọng khi đối mặt với ma thuật áp đảo và rộng lớn như vậy.

Không thể tồn tại khi hàng trăm thiên thạch càn quét trái đất.

Nhưng tất cả những thiên thạch đó đã biến mất do phản ứng của một pháp sư không rõ danh tính.

Đối với pháp sư đã thực hiện triệu hồi thiên thạch quy mô lớn với ý định giết tất cả mọi người ở nơi này, Archlich đã trở thành một cái vỏ rỗng, cái giá phải trả cho việc sử dụng Ma thuật như vậy, vỡ vụn xuống đất.

Đó là một Ma pháp rút ra từng giọt cuối cùng của kiến thức khổng lồ và [sức mạnh ma thuật] mà hắn ta đã tích lũy được trong suốt cuộc đời dài của mình, với mong muốn hủy diệt mọi thứ.

Không cần phải đề cập đến sức mạnh của một Archlich, người đã sử dụng một Ma pháp mà người thường và thậm chí một số người bất tử không thể sử dụng được.

Nhưng hắn đã bị cản trở.

Bởi bàn tay của một pháp sư chưa đầy 20 tuổi.

"Ha ha ha... ha ha ha ha..."

Vì vậy, Archlich chỉ có thể phát ra một tiếng cười trầm và lạnh lùng, mất hết sức lực.

Các lực lượng của Ma giới và Đế quốc, cảm nhận được sự kết thúc của thảm họa lớn, cũng giải phóng các kết giới của họ.

Với Archlich nằm giữa chiến trường, hai nhóm đối mặt với nhau.

Mặc dù họ không thể phân biệt chính xác các đồng minh của mình và xung đột, nhưng Saviolin Tana biết rằng Archlich là chìa khóa của cuộc chiến này.

Cô ấy cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết, nên tâm trí bối rối của cô ấy rất khó bình tĩnh lại.

Từ vụ giết người trong Cung điện hoàng gia, cô đã nghi ngờ rằng có điều gì đó bất thường đang xảy ra, nhưng tất cả những gì Tana gặp phải ở đây đều là trải nghiệm đầu tiên trong đời cô.

—Archlich.

—Một nhóm Ma cà rồng.

—Hiện tượng mặt trăng lớn dần lên một cách kỳ lạ.

—Và những thiên thạch đổ xuống từ bầu trời đêm tan vỡ.

Một loạt sự kiện mà ngay cả Tana, người đã từng trải qua mọi thứ, cũng không khỏi kinh ngạc đang diễn ra. Đã bao nhiêu lần những sự kiện như vậy xảy ra chỉ trong một đêm, những sự kiện sẽ là chủ đề để đời đối với bất kỳ ai từng trải qua chúng?

'Quá nguy hiểm... Nơi này quá nguy hiểm.'

Nếu tất cả các thế lực ở nơi này đều chết, đế quốc sẽ mất hơn một nửa sức mạnh.

Mỗi hiệp sĩ và pháp sư có mặt ở đây đều nắm giữ một vị trí rất quan trọng trong quyền lực của Đế quốc.

Archlich, người đã triệu hồi thiên thạch, đang trong tình trạng bất lực trong trận chiến, nhưng nhóm ma cà rồng không xác định vẫn còn nguyên vẹn.

May mắn hay không may, ma cà rồng và nhóm áo choàng ưu tiên tấn công Archlich hơn là tập trung vào lực lượng của Đế chế.

Và vì cả hai bên đều có tay nghề cao nên không có thương vong nào ngoài những vết thương nhẹ.

Mọi người đã cẩn thận tham gia vào trận chiến.

Các hiệp sĩ và pháp sư ở nơi này biết rằng việc tự làm bị thương hoặc tự sát cũng sẽ gây tổn hại cho Đế chế, vì vậy điều đó là có thể.

Saviolin Tana không biết thiên thạch của Archlich đã bị cản trở như thế nào.

Nhưng cô biết đó không phải là biện pháp do Đế quốc thực hiện.

Nếu đó là một biện pháp được thực hiện bởi phía bên kia.

Đối mặt với họ sẽ liên quan đến việc chấp nhận rủi ro quá lớn.

Trong một tình huống mà họ đang chiến đấu chống lại những sinh vật vô danh, họ không thể để mất sức mạnh lớn nhất của Đế chế.

"Tên đó là kẻ phản bội Đế chế và là nghi phạm hình sự hàng đầu mà bọn ta phải bắt giữ. Ta sẽ không truy đuổi các người nếu lạng lẽ rút lui. Lùi lại."

Nhưng mệnh lệnh là mệnh lệnh.

Saviolin Tana nhận lệnh bắt Rosser Dwin.

Vì vậy, cô phải bắt Rosser Dwin.

"Ta sẽ không hỏi các người là ai hay các người đang làm gì."

Mặc dù rất có khả năng chúng là hậu duệ của Ma vương, nhưng Saviolin Tana đã nhượng bộ tối đa. Cô ấy không thể hiểu tại sao chúng lại đuổi theo Archlich nếu chúng là hậu duệ của Ma vương.

Không, Rosser Dwin đã đến đây, và chúng đã từng ở đây.

Tại sao trên thế giới này?

Các câu hỏi của Saviolin Tana chỉ tăng lên, không được giải quyết.

Trong số những ma cà rồng, một người đàn ông lớn tuổi mặc vest đang đứng ở phía trước, chống gậy.

Bất chấp trận chiến khốc liệt và khốc liệt đang diễn ra, ma cà rồng già vẫn giữ vẻ ngoài gọn gàng, không một vết bẩn trên mũ và cổ áo.

Ma cà rồng già nhìn chăm chăm vào Archlich đã ngã xuống.

"Lucryn."

Như thể không quan tâm đến Saviolin Tana, ông già chỉ tập trung vào Archlich đã ngã xuống.

"Có phải người đến tận đây để khoe khoang về khả năng sử dụng Ma thuật thần thoại của mình không?"

Ông già lắc đầu.

"Đúng là một Ma thuật đáng kinh ngạc, nhưng nó đã bị chặn lại, và ngay cả khi nó không bị dừng lại, thì lý do gì để làm điều này khi cuối cùng người chỉ có thể chết dưới tay bọn ta?"

Antirianus dường như thực sự bối rối trước tình huống này.

"Antirianus..."

Archlich đã ngã xuống nói với giọng đứt quãng.

"Người có khao khát Akasha không...?"

Nghe những lời đó, Antirianus mỉm cười yếu ớt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading